

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 5. Vtru[m] hoc Sacramentu[m] habeat materia[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

Cap. I. De Sacramento Ordinis. Dub. 3. 4. 5. 6.

§ 27

An Christus ordinari per manuum impositio nem?

potuit tamē eas imposuisse, Ioan. 20. quando dedit potestatem absoluendi, et si hoc scriptum non sit; sicut & alia plurima scripta non sunt. Adde: Dominum potuisse dare effectū Sacramenti sine Sacramento; sicut Apostolis dedit effectum Confirmationis sine Sacramento Confirmationis.

Probatur Secundū: Ex Concilijs. Conc. Oecumenicū Chalcedonense can. 2. *Si quis Episcopus per pecuniam Ordinationē fecerit, & pretio venderid Spiritus S. gratiam, denatur: ubi Concilium vetat Ordinationem fieri pro pecunia; qui gratia Spiritus S. venderetur: sentit ergo in eo dari gratiā Spiritus sancti. Idem postea multa alia Concilia decreuerunt. Denique Conc. Florentinum approbantibus Latinis & Grecis, ait, *Sextum Sacramentum esse Ordinis. Conc. Tridentinū sess. 7. can. 1. & seqq.* dicit anathema ijs, qui dicunt Ordinem, aut aliquod ex se alijs, non esse propriè & verè Sacramentum, aut non conferre gratiam ex opere operato. Omitto alia loca eiusdem Conciliij.*

Probatur Tertiū: Ex Patribus. Horū testimonia vide apud Bellarm. Valentiam, & alios. Iano-

centius I. epist. 18. c. 3. ad Alexandrum Antiochia Episcopum dicit, *Plenitudinem Spiritus S. maxime operari in Ordinationibus Sacerdotum: & aperte insinuat, maiorem dari gratiam in Ordinatione, quam in Baptismo, quem cum Ordinatione comparat. Ambros.*

*de dignitate Sacerdotali c. 5. Quis dat frater, Episcopalem gratiam, Deus an homo? Respondes sine dubio, Deus. Sed tamen per hominem dat Deus. Homo imponit manum, Deus largitur gratiam. Sacerdos imponit supplicē dexteram, Deus benedict potenti dextera. Vide totū illud caput contra eos, qui ordinant pro pecunia. D. August. lib. 2. contra epist. Parmenianī c. 13. probat Sacramentum Ordinis non posse amitti, ac proinde neque iterari, eō quod Baptismus non possit amitti seu iterari: *Vtrumque enim, inquit, Sacramentū est, & quadam cōsecratione utrumque homini datur: illud cū baptiz. atn. siud cū ordinatur; & idē in Ecclesia Catholica utrumque nō licet iterare. Et in frā: Si enim utrumque Sacramentum est, quod nemo dubitat, cur illud non amittitur, & siud amittitur? neurī Sacra-**

*mento iniuria facienda est. Vide totum istud caput. Idē alibi doceat, vt lib. 1. de Baptismo c. 1. D. Leo epist. 81. c. 1. ad Dioecorum, Ordinationem Sacerdotum vocat Sacramentum: *Ieiunantes, inquit, & orantes imposuerunt eis manus; vt intelligatis quanta & dantum & accipientū devotione curandum sit, ne tanto benedictionis Sacramentū negligenter videatur impleri. Et epist. 87. c. 1. loquens de ordinatione personarū indignarum: *Quis, inquit, disimilare audeat, quod in tanti Sacramenti perpetratur iniuriam. D. Gregorius lib. 4. Comment. in libros Regum c. 5. de Sacramento Ordinis loquens, Qui promovetur, inquit, bene foris vngitur, si intus virtute Sacramenti roboretur. Deinde idē docent omnes DD. cū Magistro d. 24.***

Probatur Quartū: Ratione. Prima est: In Ordinatione datur potestas conficiendi & administrandi Sacramēta, quibus in Ecclesia Catholica nihil est sanctius: atqui hēc potestas non potest cōuenienti modo exerceri sine gratia iustificante: ergo in Ordinatione confert gratia iustificans; ac proinde Ordinatio est verum Sacramentum. Cōficiencia patet; quia cū Deus dat potestatem alicuius munieris, simul cōfert ea, quē necessaria sunt ad illud munus rite obendum: Dei enim perfecta sunt opera. Secunda ratio est: Non minūs necessaria est gratia ad legitimē conficienda Sacramenta & ad-

ministranda, quād ad ea recipienda; cōficiens enim magis in illa influit, ac proinde si sit peccator, magis ea contumaciat: ergo si in Baptismo tribuitur gratia ad alia Sacramenta cōuenienter recipienda, multō magis in Ordinatione dabitur ad omnia Sacramenta cōuenienter tractanda & conficienda.

D V B I V M . IV.

Vtrum forma huius Sacramenti conuenienter exprimatur?

R Espondeo Affirmatiū. Notandum Primō: Aptē exprimi formam huius Sacramenti verbo imperandi; vt in Ordinatione Sacerdotis, ^{Cut hēc} forma ex-Accipe potestatem offerendi: similique modo in alijs primariis Ordinibus: vt pater ex Cōcilio Florentino, & ex ^{verbō Im-} Rituali Romano. Ratio est: Primō, Quia per hoc ^{perandī} Sacramentū confertur potestas ei, qui ordinatur; potestas autē optimē confertur verbo imperandi, Accipe potestatem. Sic cū cōstituitur Rex, presertim à potestate superiorē, rectissimē ei diceretur porrecto sceptro, Accipe potestatem regendi populum. Secundō, Quia hoc solum Sacramentū prodīt effectū sibi similem in altero: Episcopus enim per Ordinē quem habet, confert alteri Ordinem. Quare, vt hac traditio potestatis à potestate significatur, dicitur, Accipe potestatem &c. Per hoc enim significatur communicari Ordinato eam potestatem, quē est in Ordinante. Qualis autem sit hēc potestas, significatur per actum, qui in forma exprimitur.

Notandum Secundō: In forma huius Sacramenti non exprimi effectum illūtū Sacramenti, qui est gratia iustificans, sicut exprimitur in Baptismo, Confirmatione, Pénitentia, & extrema Vincione. Ratio est, quia hoc Sacramentū non est institutū primariō in utilitatem suscipientis, sed aliorū: illa autē sunt instituta ad ipsum suscipientē in se sanctificandū. Vnde in forma huius Sacramenti exprimitur solum potestas spiritualis, quae in aliorū utilitatē datur; in alijs autem exprimitur gratia sanctificans seu remissio peccatorum, quae datur in utilitatem suscipientis.

D V B I V M . V.

Vtrum hoc Sacramentum habeat materiam?

R Espondeo Affirmatiū: Hoc enim omni Sacramēto est cōmune, vt pater ex suprā dicit. Notandum est: In Sacramentis materiā & formā ad eandem rem significandā adhiberi. Vnde in hoc Sacramento sicut forma significat & exprimit potestatum quē per illud traditur, ita & materia. Instrumenta enim quibus cūiusque Ordinis potestas & officiū designatur, sunt materia huius Sacramēti; vt in Sacerdotio calix cū patena, vīno & hostiā; in Diaconatu; liber Euangeliorū, & sic in cæteris. Verū cūm in Sacerdotio, non solum hēc instrumenta porrigitur, sed etiā manus imponantur ab Episcopo: quāritur inter Doctores, utrum hēc impositio manū sit necessaria ad essentiam huius Ordinis tanquā pars materiæ essentialis. Vt autem hēc res melius & distinctius intelligatur singulari dubio eam excutiemus.

D V B I V M . VI.

Vtrum impositio manū Episcopi sit necessaria ad essentiam Ordinis Sacerdotalis?

S Otus dist. 24. qu. 1. art. 4. docet hanc impositionem manū non esse necessariam; neque Negat etiam Soto,